

Sygn. akt IV K 191/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Aneta Obszyńska - Małocha

Protokolant Aleksy Beška

przy udziale prokuratora Marcina Adameczyka

po rozpoznaniu w dniu 08 kwietnia 2015 r.

sprawy **D. S.** syna K. i H. z domu R. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01 za czyn z art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 października 2000 r. na karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 10 października 2000 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 06 września 2000 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 października 2000 r. do daty wydania wyroku, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 09 lutego 2004 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 75 (siedemdziesięciu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;
2. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/01 za czyn z art. 209 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 1996 r. do maja 1999 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 01 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt VII K 471/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 14 września 1999 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 07 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 września 1999 r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 31 maja 2005 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 31 maja 2007 r.;
5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 338/06 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 września 2000 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia

wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 23 listopada 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 18 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 1112/06 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 września 2005 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 19 września 2005 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 września 2005 r. do 18 września 2006 r.;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08 za czyn z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 marca 2008 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 35 (trzydziestu pięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 marca 2008 r. do 27 października 2008 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca 2014 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 100 (stu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 25 lipca 2014 r. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary grzywny w sprawie o sygn. III K 1652/08 zabezpieczenie majątkowe w kwocie 6650 (sześciu tysięcy sześciuset pięćdziesięciu) złotych oraz 25 (dwudziestu pięciu) euro, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 08 września 2014 r. na podstawie art. 47 § 1 k.k. na poczet kary zastępczej 100 (stu) dni pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 744/14 zaliczono skazanemu okres 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) dni pozbawienia wolności odpowiadający wysokości uiszczony kary grzywny;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 07 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 187/12 za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej, jaką osiągnął z popełnienia przestępstwa;

9. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 09 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 560/11 za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 października 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia

wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 października 2010 r. do 18 listopada 2010 r.;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 czerwca 2006 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 605/05 połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/01, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 01 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt VII K 471/03, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 07 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 i wymierzono skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt V K 326/01 w dniach od 10 października 2000 r. do 10 października 2004 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2006 r. na podstawie 420 k.p.k., art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej zaliczono skazanemu okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt V K 927/01 w dniach od 24 grudnia 2004 r. do 10 marca 2005 r. oraz okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 w dniach od 10 marca 2005 r. do 01 czerwca 2005 r.;

orzeka

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. uznaje, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 czerwca 2006 r. wydany w sprawie o sygn. akt VII K 605/05 traci moc;

II. rozwiązuje kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. S. wyrokami Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. S. na podstawie wyroków opisanych w punktach 1., 2., 3., 4. oraz 5. i wymierza skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego D. S. w punkcie III. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar:

- ze sprawy o sygn. akt VII K 605/05 w dniach od 10 października 2000 r. do 10 października 2004 r., od 24 grudnia 2004 r. do 10 marca 2005 r., od 10 marca 2005 r. do 10 października 2005 r. (w związku z nieodwołanym warunkowym przedterminowym zwolnieniem w sprawie VIIK 975/03) oraz od 04 lipca 2006 r. do 26 stycznia 2007 r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 338/06 w dniach od 04 października 2013 r. do 08 kwietnia 2015 r. (daty wydania wyroku);

V. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. S. na podstawie wyroków opisanych w punktach 7. oraz 8. i wymierza skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego D. S. w punkcie V. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary ze sprawy o sygn. akt III K 1652/08 w dniach od 06 marca 2008 r. do 27 października 2008 r., od 18 listopada 2010 r. do 24 sierpnia 2011 r. oraz od 02 września 2011 r. do 04 października 2013 r.;

VII. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punktach III. oraz V., a nieobjęte wyrokiem łącznym, ulegają odrębnemu wykonaniu;

VIII. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach 6. i 9.;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. K. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

X. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 191/15

UZASADNIENIE

Skazany D. S. złożył wniosek (k. 6-7) o wydanie wyroku łącznego przy uwzględnieniu wszystkich prawomocnych wyroków jakie zapadły wobec niego widniejących w danych o karalności w oparciu o zasadę pełnej lub częściowej absorpcji.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanego D. S. wskazuje, że był on dziesięciokrotnie karany, w tym raz wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 04 marca 1994 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 227/92. Wobec skazanego był wydany jeden wyrok łączny. Wyżej wskazany wyrok Sądu Wojewódzkiego w Warszawie wydany w sprawie o sygn. akt VIII K 227/92 nie został poddany analizie w przedmiotowej sprawie z uwagi na treść postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XII K 212/14 (którym umorzono postępowanie karne w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 04 marca 1994 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 227/92 oraz wyłączono do odrębnego rozpoznania sprawę o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie). Przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XII K 14/15 Sąd Okręgowy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania w wyżej wskazanym zakresie Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w W..

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 października 2000 r. karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 10 października 2000 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 06 września 2000 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 października 2000 r. do daty wydania wyroku, a na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 09 lutego 2004 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 75 (siedemdziesięciu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewiszczoną karę grzywny.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/01. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 209 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 1996 r. do maja 1999 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 01 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt VII K 471/03. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 14 września 1999 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 07 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt VII K 975/03. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 września 1999 r. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 31 maja 2005 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 31 maja 2007 r.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 338/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 września 2000 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 23 listopada 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

Szóstym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 18 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 1112/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 19 września 2005 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 września 2005 r. do 18 września 2006 r.

Siódmym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 marca 2008 r. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r. karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 35 (trzydziestu pięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 marca 2008 r. do 27 października 2008 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca 2014 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 100 (stu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny. Zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 25 lipca 2014 r. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary grzywny w sprawie o sygn. III K 1652/08 zabezpieczenie majątkowe w kwocie 6650 (sześciu tysięcy sześciuset pięćdziesięciu) złotych oraz 25 (dwudziestu pięciu) euro, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 08 września 2014 r. na podstawie art. 47 § 1 k.k. na poczet kary zastępczej 100 (stu) dni pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca

2014 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 744/14 zaliczono skazanemu okres 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) dni pozbawienia wolności odpowiadający wysokości uiszczonej przez skazanego kary grzywny.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 07 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 187/12. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r. karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej, jaką osiągnął z popełnienia przestępstwa.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 09 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 560/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 października 2010 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 października 2010 r. do 18 listopada 2010 r.

Przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 czerwca 2006 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 605/05 połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/01, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 01 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt VII K 471/03, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 07 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 i wymierzono skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt V K 326/01 w dniach od 10 października 2000 r. do 10 października 2004 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2006 r. na podstawie 420 k.p.k., art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej zaliczono skazanemu okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt V K 927/01 w dniach od 24 grudnia 2004 r. do 10 marca 2005 r. oraz okres odbytej kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 w dniach od 10 marca 2005 r. do 01 czerwca 2005 r.

D. S. jest żonaty, od wielu lat jest w separacji z żoną, ma dwóch dorosłych synów, ma wykształcenie podstawowe bez wyuczonego zawodu. Skazany aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym w N. w oddziale terapeutycznym dla skazanych uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych. W dniu 28 czerwca 2012 r. skazany rozpoczął terapię w Zakładzie Karnym w N., a w dniu 03 lipca 2012 r. został przetransportowany do Aresztu Śledczego W. S. w związku z udziałem w czynnościach procesowych, do oddziału terapeutycznego wrócił w dniu 05 lutego 2014 r. D. S. ma zdiagnozowane uzależnienie mieszane, terapię odbywa na podstawie art. 62 k.k., termin końca terapii przypada nadzień 05 sierpnia 2015 r. W ocenie Dyrektora Zakładu Karnego po dokonaniu analizy całokształtu pobytu skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej postawa i zachowanie skazanego oceniane są jako przeciętne. D. S. był cztery razy nagradzany nagrodą regulaminową oraz trzy razy karany dyscyplinarnie, nie odnotowano u niego zachowań agresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany przed podjęciem terapii karę pozbawienia wolności odbywał w systemie zwykłym, podczas odbywania kary nie był zatrudniony w jednostce penitencjarnej, nie starał się również o pracę, jest dobrze przystosowany do warunków izolacji penitencjarnej. D. S. jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej, ale wśród współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, porządek i czystość w celi mieszkalnej utrzymuje na poziomie przeciętnym. Skazany w stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, rzadko zgłasza się do wychowawcy i inicjuje rozmowy jest raczej wycofany, nie przejawia tendencji do prezentowania postaw roszczeniowych. D. S. przestrzega przepisów regulaminu i porządku wewnętrznego obowiązującego w jednostce, wobec swojego przestępczego i narkomańskiego

życia wykazuje niski krytycyzm, czas wolny spędza na uczestniczeniu w zajęciach sportowych. Aktualnie dług skazanego z tytułu niezapłaconych alimentów wynosi dwadzieścia pięć tysięcy złotych. D. S. kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymuje z siostrą, synami i sporadycznie z ojczymem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody ujawnione na rozprawie: z akt sprawy o sygnaturze V K 326/01: obliczenia kary, k. 287-288 wyrok z dnia 13 września 2001 r., k. 301 postanowienie z dnia 09 lutego 2004 r.; z akt sprawy o sygnaturze V K 927/01: k. 188 wyrok z dnia 13 marca 2002 r., k. 197 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze VII K 471/03: k. 143 wyrok z dnia 01 marca 2004 r., k. 154, 157 obliczenia kary; z akt sprawy o sygnaturze VII K 975/03: k. 124 wyrok z dnia 07 stycznia 2005 r., k. 136, 139 obliczenia kary, k. 140 postanowienie z dnia 31 maja 2005 r., k. 143 zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy; z akt sprawy o sygnaturze IV K 338/06: k. 149-150 wyrok z dnia 12 września 2006 r., k. 280-281 postanowienie z dnia 23 listopada 2011 r., k. 293 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze III K 1112/06: k. 142-151 wyrok z dnia 18 września 2006 r.; z akt sprawy o sygnaturze III K 1652/08: k. 663-664 wyrok z dnia 13 października 2010 r., k. 717, 781 obliczenia kary, k. 312 postanowienie z dnia 05 czerwca 2014 r., k. 320 zarządzenie z dnia 25 lipca 2014 r., k. 323, 324 dowody wpłat, k. 325 postanowienie z dnia 08 września 2014 r.; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 187/12: k. 232-233 wyrok z dnia 07 listopada 2012 r., k. 263 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 560/11: k. 694-697 wyrok z dnia 09 września 2013 r., k. 789 wyrok z dnia 19 marca 2014 r., k. 848 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze VII K 605/05: k. 75-76 wyrok z dnia 08 czerwca 2006 r., k. 81, 99 obliczenia kary, k. 90 postanowienie z dnia 28 sierpnia 2006 r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 191/15: k. 2-5 postanowienie z dnia 27 stycznia 2015 r., k. 6-7 wniosek skazanego, k. 8 postanowienie z dnia 27 stycznia 2015 r., k. 60-63 karta karna, k. 92-96 dane z (...), k. 100-101 opinia o skazanym z danymi z (...).

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 października 2000 r. karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 10 października 2000 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 06 września 2000 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 października 2000 r. do daty wydania wyroku, a na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 09 lutego 2004 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 75 (siedemdziesięciu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewiszczoną karę grzywny.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia:

- w okresie od listopada 1996 r. do maja 1999 r. czynu z art. 209 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/01 na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w dniu 14 września 1999 r. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 01 marca 2004 r. w sprawie o sygn. akt VII K 471/03 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w dniu 07 września 1999 r. czynu z art. 286 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 07 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 31 maja 2005 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 31 maja 2007 r.;
- w dniu 08 września 2000 r. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 338/06 na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 23 listopada 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione w dniach: 10 października 2000 r. (dwa czyny), 06 września 2000 r., w okresie od listopada 1996 r. do maja 1999 r., 14 września 1999 r., 07 września 1999 r., 08 września 2000 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie o sygn. akt V K 326/01, tj. przed dniem 13 września 2001 r. Orzeczone ww. wyrokami kary pozbawienia wolności są zaś karami podlegającymi łączeniu, gdyż w sprawach o sygn. akt V K 326/01, V K 927/01, VII K 471/03 oraz VII K 975/03 orzeczono wobec skazanego bezwzględne kary pozbawienia wolności, natomiast w sprawie o sygn. akt IV K 338/06 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonania zostało prawomocnie zarządzone.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 czerwca 2006 r. wydany w sprawie o sygn. akt VII K 605/05 traci moc oraz rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego D. S. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 13 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt V K 326/01.

Z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt V K 326/01 nie może ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą innego rodzaju - karą pozbawienia wolności.

Pozostałe czyny, za które D. S. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione w dniach: 19 września 2005 r. (dwa czyny), w okresie czerwca-września 2005 r. (dwa czyny), 06 marca 2008 r., w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r., w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r., 19 października 2010 r., w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie o sygn. akt V K 326/01, tj. po dniu 13 września 2001 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 18 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 1112/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 19 września 2005 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie czerwca-września 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 września 2005 r. do 18 września 2006 r.

Skazany przed wydaniem ww. wyroku nie popełnił żadnego przestępstwa, zaś czyny, których się następnie dopuścił i za które został skazany kolejnymi wyrokami popełnił odpowiednio w dniach: 06 marca 2008 r., w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r., w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r., 19 października 2010 r., w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. w sprawie o sygn. akt III K 1112/06, tj. po dniu 18 września 2006 r. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do omawianego wyroku określonych w art. 85 k.k., wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokami łącznym kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 18 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 1112/06.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 marca 2008 r. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r. karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 35 (trzydziestu pięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) sześciu miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 marca 2008 r. do 27 października 2008 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca 2014 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 100 (stu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny. Zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 25 lipca 2014 r. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary grzywny w sprawie o sygn. III K 1652/08 zabezpieczenie majątkowe w kwocie 6650 (sześciu tysięcy sześciuset pięćdziesięciu) złotych oraz 25 (dwudziestu pięciu) euro, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 08 września 2014 r. na podstawie art. 47 § 1 k.k. na poczet kary zastępczej 100 (stu) dni pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 744/14 zaliczono skazanemu okres 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) dni pozbawienia wolności odpowiadający wysokości uiszczonej przez skazanego kary grzywny.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r. czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 07 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 187/12 na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono

wobec skazanego środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej, jaką osiągnął z popełnienia przestępstwa.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione w dniach: 06 marca 2008 r., w nieustalonym czasie, nie później jednak niż do dnia 06 marca 2008 r., w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie wcześniej niż od 01 czerwca 2007 r. do 04 września 2007 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08, tj. przed dniem 13 października 2010 r. Orzeczone ww. kary pozbawienia wolności są zaś bezwzględными karami pozbawienia wolności podlegającymi łączeniu.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego D. S. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. z dnia 13 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08.

Z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08 nie może ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą innego rodzaju - karą pozbawienia wolności.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec D. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 09 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 560/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 października 2010 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 października 2010 r. do 18 listopada 2010 r. Czyny za które D. S. został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 560/11 zostały przez niego popełnione w dniu 19 października 2010 r. oraz w bliżej nieustalonym czasie w okresie października 2010 r., lecz nie później niż 19 października 2010 r., zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. w sprawie o sygn. akt III K 1652/08, tj. po dniu 13 października 2010 r. i nie mogły zostać objęte karą łączną z omawianymi w tym miejscu wyrokami. Jednocześnie przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 09 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 560/11 skazany nie popełnił innych przestępstw (poza wyżej omówionymi), za które zostałby prawomocnie skazany, zatem stosownie do treści art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyżej wskazanym wyrokiem.

Główną ideą leżącą u podstaw orzekania kary łącznej jest konieczność takiego połączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na realizację celów kary, w tym jej celów prewencyjnych – generalnych i indywidualnych. Zdaniem Sądu orzeczone przedmiotowym wyrokiem łącznym kary łączne pozbawienia wolności uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 k.k.

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec skazanego D. S. Sąd miał na uwadze, iż postawa i zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej są oceniane jako przeciętne. D. S. był cztery razy nagradzany nagrodą regulaminową oraz trzy razy karany dyscyplinarnie, nie odnotowano u niego zachowań agresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym w N. w oddziale terapeutycznym dla skazanych uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, termin końca terapii przypada na dzień 05 sierpnia 2015 r. Orzekając kary łączne pozbawienia wolności Sąd miał również na uwadze, że skazany przed podjęciem terapii karę pozbawienia wolności odbywał w systemie zwykłym, podczas odbywania kary nie był zatrudniony w jednostce penitencjarnej, nie starał się również o pracę, jest dobrze przystosowany do

warunków izolacji penitencjarnej. D. S. jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej, ale wśród współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Skazany w stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, rzadko zgłasza się do wychowawcy i inicjuje rozmowy jest raczej wycofany, nie przejawia tendencji do prezentowania postaw roszczeniowych. D. S. przestrzega przepisów regulaminu i porządku wewnętrznego obowiązującego w jednostce, wobec swojego przestępczego i narkomańskiego życia wykazuje niski krytycyzm, czas wolny spędza na uczestniczeniu w zajęciach sportowych. Wyżej wymienione okoliczności wskazują na to, iż proces resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej przebiega prawidłowo i skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności wobec skazanego zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Niezależnie od wyżej wskazanych okoliczności Sąd wziął jednak pod uwagę to, że skazany był dziesięciokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne oraz za przestępstwa popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od listopada 1996 r. do 19 października 2010 r. Przy czym skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia czynów wyczerpujących znamiona tych samych przepisów, tj. art. 286 § 1 k.k. oraz wielokrotnie dopuścił się przestępstw wyczerpujących znamiona przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zdaniem Sądu skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Przy tym skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV K 338/06, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kary orzeczonej ww. sprawie. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Zdaniem Sądu negatywne zachowania D. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. zdrowie, wiarygodność dokumentów, mienie czy rodzinę i opiekę. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 40/13 „Gdy wyrok łączny obejmuje wyrok, w którym wymierzono karę łączną lub dochodzi do wydania kolejnego wyroku łącznego obejmującego wyrok, w którym orzeczono karę jednostkową z wcześniej wydanym wyrokiem łącznym, to granic nowej kary łącznej w wyroku łącznym nie wyznaczają poprzednie kary łączne, tylko kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa. (LEX nr 1321895)”. Należy wskazać, że miarodajne do ustalenia wymiaru kary łącznej są kary jednostkowe, a zatem rozstrzygając w niniejszej sprawie wobec skazanego D. S. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie III. wyroku zamiast kar jednostkowych podlegających łączeniu w granicach od 2 lat 6 miesięcy (najsurowsza kara jednostkowa) do 9 lat 9 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 7 lat pozbawienia wolności. Natomiast w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie V. wyroku Sąd mógł orzekać w granicach od 3 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 6 lat pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 4 lat 10 miesięcy pozbawienia wolności. Odnosząc się do punktu III. wyroku, tj. do kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej wyroki wydane w sprawach o sygn. akt V K 326/01, V K 927/01, VII K 471/03, VII K 975/03 oraz IV K 338/06 należy wskazać, że pomiędzy czynami za które D. S. został skazany ww. wyrokami nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 326/01 D. S. został skazany za czyny z art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn z art. 270 § 3 k.k. oraz za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 927/01 za czyn z art. 209 § 1 k.k. Nadto wyrokiem w sprawie o sygn. akt VII K 471/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., wyrokiem w sprawie o sygn. akt VII K 975/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k., a wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 338/06 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Wprawdzie wyrokami w sprawach o sygn. akt V K 326/01, VII K 471/03, VII K 975/03 oraz IV K 338/06 D. S. został skazany za popełnienie przestępstw wyczerpujących znamiona tych samych przepisów, tj. art. 286 § 1 k.k., jednakże czyny te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Nadto między ww. przestępstwami za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu objęte wyrokiem łącznym w punkcie III. nie zachodzi również bliskość czasowa albowiem czyny te były popełnione na

przestrzeni znacznego okresu czasu, tj. od listopada 1996 r. do 10 października 2000 r. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia siedmiu przestępstw, w tym raz przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Orzekając wobec skazanego karę łączną obejmującą ww. wyroki Sąd miał na uwadze, że skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu Sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV K 338/06, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kary orzeczonej ww. sprawie. Sąd miał również na uwadze, że po wydaniu ww. wyroku, tj. wyroków objętych wyrokiem łącznym w punkcie III. skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstw. W ocenie Sądu między ww. przestępstwami za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu objęte wyrokiem łącznym w punkcie III. nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa oraz bliskość czasowa pomiędzy tymi czynami, co skutkowało zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji. Natomiast odnosząc się do punktu V. wyroku, tj. do kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej wyroki wydane w sprawach o sygn. akt III K 1652/08 oraz VIII K 187/12 należy wskazać, że pomiędzy czynami za które został skazany ww. wyrokami zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem ww. wyrokami D. S. został skazany za popełnienie przestępstw wyczerpujących znamiona przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 1652/08 został skazany z czyn z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt VIII 187/12 za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Należy wskazać, że między ww. przestępstwami za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu objęte wyrokiem łącznym w punkcie V. nie zachodzi bliskość czasowa albowiem czyny te były popełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu, tj. od 01 czerwca 2007 r. do 06 marca 2008 r. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia trzech przestępstw. Wprawdzie między czynami za które orzeczono wobec skazanego kary podlegające łączeniu orzeczone ww. wyrokami zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa, jednakże w ocenie Sądu brak jest podstaw do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady absorpcji. Przy orzekaniu tej kary łącznej Sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, że ww. wyrokami D. S. został skazany za popełnienie trzech przestępstw w warunkach powrotu do przestępstwa, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego oraz lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Należy wskazać, że przestępstwa te były skierowane przeciwko dobrom poddanym szczególnej ochronie prawnej, tj. zdrowie. Sąd nie mógł tracić z pola widzenia, że czyny za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu objęte wyrokiem łącznym w punkcie V. dotyczyły zarówno posiadania znacznej ilości środków odurzających jaki i udzielania środków odurzających innym osobom. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona wobec skazanego w punkcie V. wyroku kara łączna przy zastosowaniu zasady asperacji jest właściwą i sprawiedliwą reakcją karną uwzględniającą, że czyny te zostały popełnione przez skazanego w warunkach powrotu do przestępstwa. Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec skazanego Sąd nie tracił z pola widzenia faktu, że wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 338/06 objętej przedmiotowym wyrokiem łącznym orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonanie zostało prawomocnie zarządzone. Nadto podkreślić należy, że skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstw podobnych oraz sześciokrotnie przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego oraz lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Powyższe w sposób oczywisty wskazuje, że przeprowadzane postępowania i orzekane kary, w tym z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, nie spełniły wobec niego celów prewencji indywidualnej. Okoliczności wskazane wyżej przemawiają za niestosowaniem przy orzekaniu kar łącznych pozbawienia wolności wobec skazanego zasady absorpcji, a także za nieorzekaniem kar łącznych w łagodniejszym wymiarze. Okoliczności te skutkowały zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu D. S. w punktach III. i V. wyroku zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Zachowanie skazanego nie jest wyróżniające się, a brak poszanowania obowiązujących norm prawnych i uprzednia wielokrotna karalność nie pozwalają pozytywnie ocenić prognozy kryminologicznej wobec niego. Zdaniem Sądu orzeczenie wobec skazanego łagodniejszych kar łącznych w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności

z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowane kary, jak orzeczone przedmiotowym wyrokiem wpłyną na skazanego wychowawczo i spowodują zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegnie ponownemu popełnianiu przez D. S. przestępstw. Należy wskazać, że argumenty wskazane we wniosku skazanego: popełnianie przestępstw z uwagi na uzależnienie od środków odurzających, chęć wyjścia z nałogu nie mogą być w niniejszej sprawie podnoszone do rangi szczególnie ważnej, uzasadniającej ukształtowanie wymiaru kar na niższym poziomie. Nadto znamionnym jest, że refleksja nad zachowaniem przychodzi dopiero w trakcie odbywania kary, w warunkach wolnościowych skazany w żadnej mierze nie kontrolował swojego zachowania, nawet orzekane kary, nie wpływały nań wychowawczo i zapobiegawczo.

Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez niego większej ilości przestępstw przed wydaniem pierwszego wyroku i prowadzić do zupełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych kar. Zatem zasadnym w ocenie Sądu jest zastosowanie w niniejszej sprawie zasady asperacji, polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionych przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wyżej wspomniane przesłanki skutkujące zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że przy orzekaniu co do czynów, za które przedmiotowym wyrokiem orzeczono kary łączne, Sąd zastosowałby zasadę absorpcji lub ukształtował łagodniejsze rozstrzygnięcie, na co wskazuje wielokrotna karalność skazanego, w tym za występki podobne oraz za przestępstwa popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu D. S. w przedmiotowym wyroku kar łącznych pozbawiania wolności zaliczył skazanemu:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego D. S. w punkcie III. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar: ze sprawy o sygn. akt VII K 605/05 w dniach od 10 października 2000 r. do 10 października 2004 r., od 24 grudnia 2004 r. do 10 marca 2005 r., od 10 marca 2005 r. do 10 października 2005 r. (w związku z nieodwołanym warunkowym przedterminowym zwolnieniem w sprawie VIIK 975/03) oraz od 04 lipca 2006 r. do 26 stycznia 2007 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 338/06 w dniach od 04 października 2013 r. do 08 kwietnia 2015 r. (daty wydania wyroku);
- na poczet wymierzonej wobec skazanego D. S. w punkcie V. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary ze sprawy o sygn. akt III K 1652/08 w dniach od 06 marca 2008 r. do 27 października 2008 r., od 18 listopada 2010 r. do 24 sierpnia 2011 r. oraz od 02 września 2011 r. do 04 października 2013 r.

Należy przy tym wskazać, że na poczet kary łącznej wymierzonej w punkcie III. wyroku Sąd zaliczył skazanemu ze sprawy o sygn. akt VII K 605/05 okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w dniach od 10 marca 2005 r. do 10 października 2005 r. w związku z nieodwołanym warunkowym przedterminowym zwolnieniem w sprawie o sygn. akt VII K 975/03. Sąd dokonał przedmiotowego zaliczenia z uwagi na treść art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 01 stycznia 2012 r. zgodnie z którą jeżeli w okresie próby i w ciągu dalszych sześciu miesięcy nie odwołano warunkowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia oraz z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje Sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Należy wskazać, że w sprawie o

sygn. akt VII K 975/03 (objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt VII K 605/05, który tracił moc) postanowieniem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 31 maja 2005 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 31 maja 2007 r. i w późniejszym czasie nie odwołano skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia w wyżej wskazanej sprawie. Wobec powyższego należało zastosować art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym uprzednio i na poczet kary łącznej zaliczyć skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w dniach od 10 marca 2005 r. do 10 października 2005 r. ze sprawy o sygn. akt VII K 605/05, (tj. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności).

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nieobjęte wyrokiem łącznym jako nie podlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał obrońcy skazanego wynagrodzenie za nieopłaconą obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.